

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия

Телефонъ № 413.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини задължителенъ	200 лева
За Учил. Настоятелства задължителенъ	100 .
За кооперации, църковни Настоятелства, турски у-ща и частни лица	50 .

Окр. агенция : ул. „Чирпанска“ 10. — Варна.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 5010
9. XII. 1927 г.
гр. Варна

До Господина Общинския
кметъ въ с. Рѣка - Девня
Провадийско и до другитѣ
кметове въ Окръжга.

Къмъ Окр. №—4895 отъ 20. XII.
1927 г публикувано въ окр. в-къ брой
32/927 год.

Въ допълнение на окръжното ни
отъ 20. XII. 1927 год. подъ № 4895 пу-
бликувано въ окр. Вестникъ брой 32/1927
год., съобщаваме Вл. Господине Кмете,
че помощта за „Незайния български
войнъ“ ще се внесе въ Б. Н. Банка
въ завѣрение фондовата смѣтка № 447/1
при Воен. Министерство.

За Председателъ: А. Ивановъ
Секретаръ: Н. Николиевъ

Окръжно.

Варненска
Окр. инспек. на труда
№ 3084
30. XII. 1927 год.

До Г. г. Кметове въ гр.
Варна, гр. Провадия и г. г.
селско - общинскитѣ кметове
въ Варненски окръжъ.

Моля наредете, Г-ве Кмете, да се даде най-
голяма гласностъ въсредъ населението, че всички
работатели отъ 1. януарий 1928 г. трябва най-
строго и точно да изпълняватъ постановленията на
чл. 17 отъ Закона за Н. Р. О. Б., който гласа:
„Работодателъ, който уговори непосредствено

съ единъ или група работници или служащи да
постѣпятъ при него на работа и последнитѣ по-
стѣпятъ, е длъженъ въ 5 дневенъ срокъ отъ деня
на встъпването имъ да съобщи имената и номера-
та на книжкитѣ имъ въ съответното бюро за
Наставяване, чрезъ списъкъ по образецъ, издаденъ
отъ Министерството на Т. П. Труда. Работодателъ,
който уволни нѣкой или група работници или
служащи или пѣвъ последнитѣ го напуснатъ, е
длъженъ да съобщи имената имъ и номерата на
книжкитѣ на уволненитѣ или напустналитѣ въ
срокъ отъ 5 дни. Ако настаненитѣ на работа ра-
ботници няматъ осигурителни книжки, каквито съ
предвидени въ чл. 5. отъ З. О. О., работодателятъ
изисква отъ съответното бюро за настаняване,
свабяването имъ съ такива по реда указанъ въ
цитирания по горе членъ отъ З. О. О. Ако на-
пустналитѣ работодателя си или уволненитѣ отъ
него работници и служащи не взематъ осигури-
телнитѣ си книжки въ предвидения по горе 5
дневенъ срокъ, работодателятъ испраща тия книж-
ки, заедно съ списъкъ въ съответното бюро за
Наставяване“ . . .

Бюрото за Наставяване се помещава въ ин-
спекцията по Труда. Форменитѣ списъци, за които
се говори въ чл. 17 отъ З. Н. Р. Б. се взематъ
отъ стая № 4, въ инспекцията по Труда, кдето
се предаватъ и сачитѣ въ случаитѣ указани по
горе. Неиспълнитѣ настоящето нареждане ра-
ботодатели ще бждатъ глобени въ максималенъ
размеръ.

Окръженъ Инспекторъ: (п) П. Михайловъ
Секретаръ: (п) Ас. Върбановъ

Варненска
Окр. Пост. Комисия
№ 5066
30. XII. 1927 год.
г. Варна

До Господина кмета на с.
Куванлъкъ.
Провадийска ококия. За
сведение до всички кметове
въ окръга и г. Провад. и
Варн. окопийски лисничей

На № — 1809. По широкъя омисль на чл. 93 отъ закона за селски общини, се разбира, освенъ секр бирника може да има единъ или двама писари, а така също и други общински чиновници споредъ нуждата, а по силата на чл. 39 алинея II. и чл. 44 отъ закона за горитъ, общинитъ издържатъ горскитъ си стражари.

Предъ видъ на това, че персонала при Държавното Лесничейство е твърде оскуденъ, а въ интереса на общинитъ е да написватъ по-скоро постановленията и др. книжа съ които е свързанъ преко интереса имъ се назначава писаръ въ лесничейството, който се издържа колективно отъ всички горски общини въ околията. Така назначени писаръ е щатенъ и се назначава по реда за назначаване служителъ при учреждението къмъ което е делегиранъ, т. е. Лесничейството, и класира по табелката за изборнитъ служители по същия редъ, понеже той услужва на всички общини отъ околията, а делегиранъ къмъ Лесничейството на работа и по разумъ би трѣбвало да става както назначението му, така и класирането му отъ Лесничейството, защото не може това да става колективно отъ всички общини.

Предъ видъ на това, че чл. 93 отъ закона за селскитъ общини, разрешава да се назначаватъ служители споредъ нуждата а така както се упоменава по-горъ въ интереса на общинитъ при лесничействата се налага, утвърдения въ случая въ Бюджета Ви вредитъ ще изплатите като законосъобразенъ.

за Председателъ: Хр. Митевъ

Секретаръ: Н. Николевъ

Комитетъ
за въздигане памет-
никъ за Възраждан-
и Освобожд. на Бъл-
гарския народъ
№ 185
18. XI. 1927 год.
София

Преписъ

До Господина
Окръж. Управителъ
гр. Варна.

Господине Управителю,

Къмъ № 6 отъ т. г. Като Ви известявамъ, че до сега едва една десета отъ общинитъ въ окръга Ви сж внесли направо или чрезъ Българската Народна Банка предвидениятъ въ бюджетитъ

имъ за 1926/27 и 1927/28 год. помощи за фонда на комитета ни и то по вина на кметоветъ и секретаръ-бирницитъ, най учтиво Ви молимъ, да дадете най-строги заповѣди до кметоветъ, за да внесатъ до края на годината бюджетнитъ си помощи за 1926/27 и 1927/28 година въ Българската Народна Банка на името: „Комитетъ за въздигане паметникъ за възраждането и освобождението на българския народъ — фондъ № 49 въ София“, като задържатъ вторитъ екземпляри отъ вноснитъ листове за оправдателни документи. Натоварете моля г. г. Окол. Началници, всѣкои въ околията си, да следи за точното изпълнение на това Ви нареждане.

Паметника който комитета строи на Шипченския върхъ „Св. Никола“ е изграденъ до половината, когато за юбилейнитъ тържества презъ идущата година той трѣбва да бѣде свършенъ и осветенъ. А това ще може да се постигне само ако Вие, Господине Управителю, оценявайки възпитателното значение на тоя паметникъ заставите общинскитъ кметове и секретаръ-бирници да внесатъ въ Българ. Народна Банка предвидениятъ въ бюджетитъ имъ за 1926/27 и 1927/28 год. помощи и предвидятъ такива въ бюджета си за 1928/29 година.

Паметника се издига за споменъ на падналитъ презъ освободителната война опълченци. Подвизитъ имъ се възпяватъ отъ народа, а това което тѣ извършиха подъ Ст. Загора, Шипка и Шейното се сочи като примеръ за подражание на войници и ученици, па и на самия народъ чрезъ разни беседи. Сега е момента да се изпълнятъ тия проповѣди на дѣло.

Ще бѣде неопценима постижката Ви, Господине Управителю, ако вземете инициативата да се отвори подписка между гражданитъ въ окръга Ви. Нека търговци, фабриканти, индустриалци и еснафи дадатъ частъ отъ печалбитъ си за изграждането на единъ величественъ паметникъ, който на вечни времена ще напомнява на поколенията ни за подвизитъ на българскитъ опълченци на 9, 10 и 11 Августъ 1877 година.

Съ почитание:

Председателъ: (п) Генералъ Тодоровъ

Секр.-Касиеръ: (п) Т. Каровъ

До Варн. Окр. Пост. Ком. № 3503
Варнен. и Провад. Гр. Общин.
6. VI. 1927 год. Кметове, Варнен. и Пров. Окопийски Началници.

За по бързото внасяне на предвидениятъ по бюджета суми и за събиране въ гр. Варна и гр. Провадия помощи отъ гражданството за това.

№ 7525 гр. Варна, 27 Декември 1927 год.

Окр. Управителъ: О. Дончевъ

Секретаръ: Ст. Коларовъ

Настоящото се изираща на г-да общин-
скиятъ ъметове въ окръга за изпълнение.

гр. Варна, 31. XII. 1927 год.

Председателъ: М. Бонджиевъ

Секретаръ: Н. Наволиевъ

ЗАПОВѢДЪ

№ 1358

гр. Варна, 23 декемврий 1927 г.

Възъ основа протокола № 198/13
отъ 8. XII. т. г. на Варненската окр.
постоянна комисия за нередовности по
учил. смѣтководство въ с. Девня. Про-
вадйска околия, лишавамъ отъ възнагра-
ждението като училищенъ касиеръ Кръс-
тю Тодоровъ въ с. Девня за 3 месеца,
— за м. декемврий т. г., януарий и
Февруарий 1928 г.

Преписъ да се прати на учил. на-
стоятелство въ с. Девня, главния учи-
тель и Кметъ въ с. Девня, Председа-
тель на Варненската окр. постоянна
комисия за публикуване въ окр. вест-
никъ.

Окр. Учил. Инспек.: п. Д-ръ Чакъровъ.

В ъ р и о,

при Варненската окр. учил. инспекция.

Секретаръ: А. Георгиевъ

Преписъ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 1339

г. Варна, 19 декемврий 1927 година.

Възъ основа чл. 38 ал. V. отъ за
просвѣтата и съгласно рапортъ № 32 т.
г. на главния учителъ въ с. Саръдъръ,
Варненско глобявамъ съ 300 лв. секре-
таръ-бирника на Саръдърската община,
Варненско, К. Саржилиевъ и го задъл-
жавамъ съ несъбраната глоба по запо-
ведъ № 1211 отъ т. г. за останалата

обща сума 250 лв. отъ немарливитъ
родители, ако и да е поканванъ нѣкол-
ко пѣти отъ главния учителъ да
стори това, а той демонстративно е от-
казалъ. Съ нехайството си спрямо За-
кона за задължителното учение секре-
таръ бирника е станалъ причина да
останатъ много деца вънъ отъ учили-
щето.

Преписъ да се прати на г. Варнен-
ския окр. данъченъ началникъ за съби-
ране глобата отъ секретаръ-бирника, на
г. г. управителя. Окол. Началникъ, Кме-
та, с. Саръдъръ, Учил. Настоятелство
за сведение, на Варненската окр. пос-
тоянна комисия за публикуване въ окръ-
жния вестникъ.

Окр. учил. Инспек. п. Д-ръ. Чакъровъ

В ъ р и о,

при Варненската окр. училищна
инспекция.

Секретаръ: А. Георгиевъ

Хр. Камбуровъ — Учителъ.

Кооперацията днесъ и утре.

Кооперативизма въ нашата страна се
намира още въ първичния си стадий на
развитие, като се изключатъ разбира се
нѣколкото голѣми кооперативни пред-
приятия въ по голѣмитъ градове. Тѣхъ
не вземамъ подъ внимание казвамъ, за-
щото тѣ сж единици, които водятъ от-
дѣленъ животъ, развиватъ отдѣлна и
самостоятелна дейность, която не влияе
никакъвъ животъ въ останалитъ коопе-
ративни предприятия, които водятъ на-
пълно чужда политика на народнитъ
кооперации въ страната, и никога съ-
нищо не помагатъ на своитъ събратя.
Азъ зная че много отъ кооперациитъ
разполагатъ съ интелигентни коопе-
ративни сили, че тѣзи сили дремятъ презъ
свободното си време изъ кафенета и
локали, играятъ карти и шахъ, но ни-
кога никой отъ тѣзи-сили не се пробуж-
да отъ своя сънъ, иначе тѣ не се
сепватъ и погледнатъ направо въ очитъ
нашата бедна действителность — нѣко-

га, никога до сега. Говоря за мнозинството (нека не бжда криво разбранъ) И менъ ми е болно, че и това което се смѣта здраво въ тая страна е болно. Ами не сж ли хората на кооперативната мисль, хората на кооперативното съзнание, не сж ли тѣ които виждатъ, че тая сгопанска форма на потрѣбление е която ще обнови страната, ще тласне напредъ производството. Не сж ли тѣ, които виждатъ, че кооперацията въ всичкитѣ и възможни и добри прояви може да спаси загиващитѣ дребни сжществувания?! Е добре тогава, колко пжти голѣмитѣ кооперативни сдружения изпратиха свои хора въ селата, кждето има слаби наченки отъ кооператизъмъ. Колко събрания имъ устрои-ха и колко позива имъ изпратиха да разсѣятъ мжглата, която прѣскатъ селскитѣ бакали и капиталисти, че кооперацията ще имъ изяде паритѣ да не се лжжатъ и внасятъ дѣлове и т. н. И при това положение на невежество и мракъ, при това положение на слабо познаване икономическитѣ закони за стопанисване, обмѣна и търговия то много лесно е да убиешъ вѣрата въ нашия селянинъ, че въ кооперацията неговитѣ нѣколко, дяла ще пропаднатъ. А да допуснемъ и това което за нещастие се случва. Не сж ли виновни пакъ тѣзи, които виж-

датъ по-далече, които виждатъ злото кжде се корени и не взематъ мѣрки за неговото унищожение? Че на нашето село липсватъ сили да развиятъ кооперативната идея, че държавата въ миналото много малко е направила да не кажа нищо, то вината е нейна. Че това е така ще произведа само единъ примѣръ, за да илюстрирамъ своята мисль. Неотдавна ми се случи да присѣтствувамъ на една ревизия на кооперацията въ с. Д-Търновско и ето какво се установи въ резултатъ: Кооперацията основана преди 7 годонни съ основанъ капиталъ 100,000 лв. водила сжществувание 7 години (трѣбва да спомена че последната, бѣше потрѣбителна) развила максималенъ оборотъ на основния си капиталъ, спечелила цѣлото село на своя страна въ първитѣ 3 години и следъ това преминава въ рждетѣ на ново управително тѣло крайно недобросъвесно и покварено. Магазинера и счетоводителя започватъ да си служатъ съ капиталитѣ на кооперацията и отъ босяци забогатяватъ като закупуватъ нивя, лозя и др. т. имоти, и разоряватъ кооперацията Искане се анкета и следъ дълго време тя дойде. Въ резултатъ на 7 годишната дейность се указа че отъ 100,000 лв. основенъ капиталъ и реализирани печалби има само 10,000 лв. на-

Ст. П. Хареевъ

Дѣдо Матей (5)

Веднажъ единъ отъ неговитѣ синове отъ продажба на храни му дописа 4000 лв. въ банкноти, които той следъ грижливо преброяване, постави въ една делва съ булгуръ, която скрива въ единъ тъменъ дулапъ — нѣкогашна бая, постави ключа и туй за туй.

Тая делва и тоя булгуръ бѣха постоянно въ устата на баба Матейца. Дьольохъ мари, че какъ се провря пустиагъ му човѣкъ безъ да го види, да задигне делвата и булгура дано... хубость не види. Що съмъ думи издумала, що съмъ плачъ плакала и що клѣтва клѣла. Да даде Господъ третини и деветини да му струватъ. Баба Матейца мислила че делвата е открадната отъ нѣкое външно лице. Дѣдо Матей, които не веднажъ е слушалъ тия клетви отъ устата на своята вѣрна половина попримгваше, поусмихваше се но бѣше нѣкакъ гузенъ, тия клѣтви се забиваха като гвоздей въ тѣлото му. Той бѣше суверенъ човѣкъ и вѣрваше въ клѣтви и магии. Единъ день, той от-

варя дулапа, изважда делвата за да смѣни мѣстото на паритѣ, защото, клѣтвитѣ на баба Матейца му тежаха върху съвестта. Но каква била неговата напенада когато брѣкна въ делвата — ужасенъ той си измѣква рждата, защото нащипалъ нѣщо, мево, топло. И действително въ делвата необезпокоявани отъ никого мишкитѣ си биле свили гнѣздо. Цѣлиятъ купъ банкноти биле надробени на късове и се размесили съ булгуръ и мишешници.

Дядо Матей изревава отъ все гърло „Олеле мале какво ми дойде до главата... съсипаха ме тия мишки, опропастиха ме. Охъ, това сж двете напалеона, цѣлъ емлякъ да купишъ съ тяхъ“...

Плачеше и ридаше дѣдо Матей, и дълго време той гдѣ седнеше все за това разправяше. „Съсипанъ съмъ братя, това не сж малко пари — двете, двете таанета. Отъ тая случка насетне, той не вземаше въ своитѣ ржде банкноти, считаше ги несигурна пара.

Баба Матейца не толкова за банкнотитѣ, ами за булгура продължаваше да нарежда:

„Ехъ дѣдъ, дѣдо, колкото го имашъ въ главата и безъ него да останешъ. Хичъ кжде се чуло

личностъ и за 15,000 лв. стока, като се изчислиха и пресмѣтнаха всички счупени сандъци и тенекии. Невѣроятното фактъ. Слабия контролъ на държавата надъ тѣзи предприятия може да убие за дълги години идеята за кооператизъмъ. Още повече, когато кооперацията изпадне въ немилостъ, т. е. въ рѣцетъ на хора, чужди на свѣтлитъ кооперативни идеали. Искане ми се да кажа още за много случаи, кждето сж се внасяли по два, три пѣти дялове за кооперация и паритъ сж злоупотрѣбавани. Правено е въпросъ презъ окръжни кооперативни дейци и тѣ сж премѣлчавали това положение. И питамъ, какъ ще заговоришъ на хора лѣгани, за кооператизъмъ. Ако искаше да чуешъ оскърбления и ругатни, приказвай за кооперацията и нейния възходъ. Но това г-да е черната страна на нашата действителностъ. Това е кооперацията днесъ въ нашето село. Сега искамъ да кажа нѣколко думи за кооперацията каква трѣбва да бжде утре. Що е кооперация? — задава въпросъ Г. Л. Армондъ и бърза да отговори — „Кооперацията е едно чудо и въ сжщото време тя е нѣщо просто и обикновено“. Това е една грамада, твърда скала, издигната отъ пѣсѣчинки. Тя е едно съединение на слабитъ отъ което се

поражда внушителна сила. Това е съединение на неизвѣстнитъ, тъмнитъ, което дава силна свѣтлина. Това е съединение на користолюбци, което се приближава до заветното братство на хората. Разбира се, казва той, не говори за онова користолюбие, което създава отъ хората хищници. Това последното користолюбие не довежда никога до кооперация. Последната се обръща не къмъ хищницитъ, а къмъ тѣхнитъ жертви. Тя учи хората на самозащита. Да вземемъ за примѣръ потрѣбителната кооперация, когато се намира въ рѣцетъ на хора честни, тя дава доброкачествена стока, върна теглилка, когато е развита спекулата — умѣрени цени. И въ края на годината реализирани печалби. А ползата е още по-голяма, когато кооперациитъ се обединятъ въ съюзи и въ съюзъ на съюзитъ; когато се уреждатъ голѣми фабрични предприятия, които изтласкватъ ангресивитъ и фабрикантитъ, като такива, които смѣкватъ милиони отъ гърба на дребнитъ производители и консуматори. Тя дава на своитъ членове евтини машини, торове и инструменти на занаятчитъ. Тя сжщо намира дори пазари за производството на земеделцитъ кооператори, като изгонва всичката онаа алчна напастъ като комиссионери, посредници и

и видѣло пари въ дѣла да се вриятъ и то въ булгурена дѣла“. Пуста Юдо, чакай ти ще поискашъ да ти свари булгурецъ, ще те гостя азъ съ машеници!...

Дѣдо Матей, пари въ заемъ не даваше никому, нито пъкъ ги влагаше въ банки. Какъ ще ги вложи, кжде е гаранцията му че ще ги върнатъ!

Ехъ, не се лъже дѣдо Матей, той не е вчерашень! Старъ вѣкъ е той! Какво не става по тая свѣтъ, по тая дюая? — Войни и царства да пропаднатъ. Не видѣхъ ли съ очи, що стана съ Турция! Голѣма и силна държава бѣше тя! Но като я катурна май съ московецъ, кайметати ѝ станаха за резилъ. Не чинеха нищо. Иди та имай довѣрие и въ държава?

Пари ли е то, да ти стои подъ главата. — нито иска да яде, нито да пие. Едно че си спокоевъ и друго, никой не ти знае богатството...

Никой отъ неговата челядъ: ни синъ ни снахи, нито даже жена му, никой освѣнъ него, не знаеха кжде врие той паритъ, отъ страхъ да го не ограбятъ.

„А знаатъ ли тѣ—майчини синове, какъ се

пестятъ пари? На тяхъ само дай,—нѣма го майстора, до като дѣдо Матей е живъ никому чукната нара, — а следъ моята смъртъ каквото щатъ да правятъ.“

Отъ време на време, скрито отъ жена си ще изрови отъ земата нѣкое скрито гърне съ злато, ще го изсяне на камъри и ще му се радва като дѣте. Ще ги брои съ часове, ще ги реди на купчинки по 50 и ще си говори на себе: „Его тая, видишъ ли я, — е инглишка, а тая французка, турски и пр. Ехъ, сарпъ хора тия инглизитъ. Най-чисто и сжпо е тѣхното злато—сто двадесетъ шесть гроша и рушъ нагоре.“

„Инглибарли нара е това златото джанъмъ? Нито мишка го яде, нито го ражда хваща Лѣщи Сатаимъ давасжжж като огънь“.

Но тракнеше ли нѣщо случайно, дѣдо Матей изгубваше присѣтствие на духътъ, лѣгаше върху златото и почваше да се гърчи въ конвулси, но щомъ се увереше че никой не иде, успокояваше се, и бърже почваше да граби купчинкитъ злато и да ги спуща въ гърнето.

Следва.

търговци, които правятъ грамадни разсади за закопуване и поддържане на многобройна паплатъ около сдѣлките на производителя. И всичко това може да се избегне, може да се вземе отъ тѣзи на които принадлежи, стига тѣ да разбератъ и съумѣятъ да го направятъ. Пъкъ и не е мѣчно, защото пжгя е начертанъ отъ кооперативния идеалъ. Остава да се трѣгне по него и утрешния денъ е на тѣзи които жадуватъ по-вече икономическа независимостъ и по-голѣмо парче хлѣбъ.

СТОПАНСКИ ВЪПРОСИ

А. Пенчевъ.

Люцерната. (2)

Съ приготвлението на почвата трѣбва да почнемъ още презъ лѣтото и то тѣй: веднага следъ прибирането на предилущето растение почвата се преорава веднажъ плитко и следъ 2—3 седмици се ограбва съ тежката брана за унищожение на буренитѣ; на есенъ пакъ се преорава и то колкото се може по дълбоко съ плугъ, който има отдире си разривачъ (остъръ къртъ), като се оставя така цѣлата зима на влиянието на атмосферата. На пролѣтъ пъкъ, когато земята поизсъхне, почвата може да се преоре още веднѣжъ плитко, ограбва се съ желѣзнитѣ брани и следъ туй се засѣва. Люцерната може да се сѣе пролѣтъ или есенъ. Най-добро време за сѣяне на люцерната е пролѣтъта и то месецитѣ мартъ и априлъ. При всичко че многина препорѣчватъ, предъ видъ пролѣтнитѣ мразове, люцерната да се сѣе въ май, обаче, практиката и правенитѣ у насъ опити сж доказали, че съ сѣитбата и трѣбва да се побърза, за да не би случайно да настѣпятъ пролѣтни суши, а люцерната за да поникне и се укорени има нужда отъ дѣждъ и влага.

Люцерната може да се сѣе сама, или съ предохранително растение. Когато се сѣе безъ охранително растение, гдето вѣма опасностъ, тя може да даде една коситба още първата година. Въ полеткитѣ почви младата люцерна загива често подъ охранително растение, за

това при такива условия добре е една частъ отъ нивата да засѣемъ презъ есенъта, за даможе до пролѣтъ добре да се укорени, а другата — презъ пролѣтъта въ охранително растение, както овесъ, пролѣтна пшеница и др. а именно: най-напредъ се посѣва покровното растение, отъ което вземаме семе на половина до $\frac{1}{3}$ отъ нормалното количество, и следъ като то се зарови и нивата изглади се сѣе люцерната, която после се заравя съ търненъ влакъ на дълбочина 1—1 $\frac{1}{2}$ см.

Посѣе ли се, напр., овесъ съ люцерна, то първия се развива по скоро и покрива люцерната, която остава подъ сѣнка; по този начинъ тя е запазена и се усилюва на коренъ.

Що се касае до сѣитбата предпочителна е рѣчната, отъ колкото оная на редове, тѣй като засѣтата въ редове люцерна бърже се вдѣрвява и не дава голѣми приходи. Сѣянieto на люцерната, било въ редове или разпрѣсната, става обикновено съ машина сѣячка, но понеже у насъ тия машини сж рѣдко, то засѣването може да стане съ рѣчка върху пресната оранъ, като при сѣянето една шепя се хвърля на три пжти и на всѣко хвърляне се прекрива. За по-равномѣрното разпрѣдѣление върху засѣваемата плоскостъ, люцерновото семе трѣбва прѣдварително да се размѣси съ суха прѣстъ или пѣсѣкъ и тогава да се сѣе. За покриване люцерновото семе трѣбва да се завлече съ легкъ влакъ (сюргия) или пъкъ да се преваля само съ валякъ.

Обикновено отива на декаръ 3—4 кгр добро семе, съ което не трѣбва да се скѣпимъ, тѣй като по-гѣсто засѣтата люцерна не образува праздни мѣста, които после мѣчно се попълватъ, а при туй дава по-добра храна и издѣржа по-дълго време.

Въ нѣкои страни сѣятъ измѣжду люцерната и червена детелина, за да се получи въ първата година по-голѣмъ приходъ. Но съ развитието на детелина а люцерната страда, така щото следъ 2 или 3 год., когато детелината загине, оставатъ праздни мѣста.

Когато люцерната се засѣе съ покровно растение, трѣбва да се гледа, щомъ то захване да засѣнча младата люцерна да се покоси, или пожене (ове-

са напр. когато захване да цъвти) и веднага поженатото, или покосеното, да се изнесе на вѣнка, защото ако се остави тамъ, подъ него щѣ изгниѣ люцерна. Освобождението на люцерната отъ друга страна е необходимо, защото тя расте само при достатъчно свѣтлина и достъпъ на въздуха.

Люцерната е растение, което трае нѣколко 5—6 до 10 год.; дава по 2—3 и повече коситби въ годината, като се коси по-рано отъ детелината на пролѣтъ, кога се има най-голямъ нужда отъ храна за добитъка.

Прочее, не бива да остава никой стопанинъ безъ да си засѣе поне 1—2 декари съ люцерна. Това налагатъ неговитѣ собствени интереси.

Стопански прегледъ и домакинство.

ХРОНИКА

Размѣнени телеграми.

Бояджиевъ

Председателя на постоянната комисия
Варна.

Вамъ и населението въ окръга сърдечно благодаря за поздравитѣ и пожеланията по случай новата година. Нека тя бжде честита на всички

Царьтъ.

София

Негово Величество Ц а р я

По случай новата 1928 година отъ името на населението въ окръга и мое пожелавамъ ти да донесе Вамъ щастие, а на изстрадалия Български народъ благоденствие и напредъкъ.

Председателъ на Варн. пост. комисия

Бояджиевъ

Варненския Окръженъ Съветъ се свиква на редовна сесия отъ 1 февруарий т г.

Театъръ въ село. Нуждата отъ просвѣтата въ село се силно чувствува и народа търси начинъ да я задоволи.

Читалищни членове по интелегентни младежи въ с. Преселци ржководени отъ учителя Няголъ Колевъ, и съ съдей-

ствието на учителкитѣ въ селото г-жа Колева и г-жа Добра Генчева въ желаніе да подпомогнатъ читалището въ селото на 25 Декември 1927 год. дадохъ пиесата Руска при препълненъ салонъ посетители отъ селото и гости отъ града и околнитѣ села.

Голѣмата училищна стая импровизирано стѣкмена за театраленъ салонъ бѣше препълнена и непобра дори половината отъ дошлитѣ любопитни селини.

Пиеската за тия начинающи младежи и скромни декори и обстановка се изнесе много сиолучливо.

Населението остана извънредно доволно отъ пиесата и играта и пожелало да се повтори за да могатъ по-голямъ частъ отъ народа да я видятъ.

Прихода за читалището отъ продажба билети, играната томбола и американското наддаване на единъ заякъ възлиза общо на 2500 лева.

Пиесата по всѣка вероятностъ ще се даде и въ съседнитѣ села Яйла, Петре и др.

Хвала и честъ на ржководителитѣ и участвуващитѣ въ играта за тая нмъ хубава инициатива за издигане духовно селото.

Вр връзка съ прилагането на закона за читалищата, продължава се организирането на читалищата въ цѣлата страна. Министерството на просвѣтата счита, че до края на мѣсець януари 1928 година ще има читалище или обществена библиотека въ всѣка училищна община.

Въ множество общини сж отпуснати по 300-400 декара работна земя за издръжка на читалища. Тази земя ще бжде използвана за образуването на модерни земеделски стопанства които ще се ржководятъ отъ агрономи и специалисти.

Освенъ това министерството на просвѣтата разполага съ фондъ за подпомагане читалищата въ беднитѣ общини. Съ срѣдства отъ този фондъ м-вото ще закупи книги за бѣднитѣ читалища.

Починалъ е на 25 декември м. год. Иванъ Митевъ отъ с. Фъндѣклий, примѣренъ общестенъ дѣецъ и членъ отъ Старо Орѣховски общ. съветъ

За въ бждаща, всичко що се отнася до Окр. вестникъ, да се изпраща

на адресъ: *Окръжна Постоянна комисия* съ забележка: „за окръжния вестникъ“.

Всички общини да побързатъ и ликвидиратъ съ изпратенитѣ имъ книжки съ № 3785, а учил. Н-ва — № 3784 отъ м. год., за да се тури край на преписката.

Тестеджийско учил. настоятелство (Провадийска околия).

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 149

с. Тестеджий, 30 декемврий 1927 год.

На 11 день отъ публикуване на това обявление въ Варненски окр. вестникъ. Тестеджийското училищно настоятелство ще отдаде чрезъ търгъ на наематели новоотпусната училищна нива въ мѣстността „Коджа-тепе“, състояща се отъ 100 декара, раздѣлена на 10 парцели.

Нивата се отдава за петъ години — първитѣ три години безплатно за разкореняване, а за другитѣ две по 100 лв. за декаръ годишно.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день.

Всички разноси по търга, гербъ, бубликации, както и данъкътъ 5% за фонда „Социално и културно подпомагане на учителитѣ“ сж за смѣтка на наемателитѣ.

Председателъ: Дим. Андреевъ.

Секретаръ Гл. учителъ: Дим. Драголовъ

Куванлъшко селско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1830

с. Куванлъкъ, 28. декемврий 1927 г.

Общинското управление обявява, че подъ надзора му въ с. Куванлъкъ се намира една безстопанска (юва) Биволица на 5 години, косъмъ черенъ и съ особени белези: Отъ страна на муцуна та има бели косми, двете уши убрязани я опашката гюджюта.

Ако стопанина ѝ не се яви до 41 дни отъ датата на публикуването на същото въ Варнен. окръж. Вестникъ, представи нужнитѣ документи и си я

прибере ще се продаде на търгъ за въ полза на общинската каса.

Кметъ: не се чете

За Секр.-Бирникъ: Д. Г. Ханджиевъ.

Старо-Орѣховско учил. Настоятелство

Обявление

№ 2

2. I. 1928 г. с. Ст.-Орѣхово.

Произведения на 30. XI. 1927 г. търгъ не се утвърди, поради което на 30-тия день следъ отпечатването на настоящето въ окр вестникъ ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ учил. дюкянъ въ с. Ст.-Орѣхово, въ канцеларията на общ. управление.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ училищната канцелария.

Отъ учил. настоятелство

Асълъ-бейлийско училищно настоятелство (Провадийско)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 78

с. Асълъ-бейлий, 22. XII 1927 год.

На 25 януарий 1928 год. отъ 14 до 17 часа въ помещението на прогимназията ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 25 Януарий 1928 год. до 1. IX. 1929 г. следнитѣ училищни ниви; останали неуредени отъ произведения търгъ на 15 IX м. г.

1. Нива „Куру-дере“ отъ 37 декара — 4 парцела.

2. Нива „Яйкънъ“ отъ 9 декара — 1 парцелъ.

Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Закона за Бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. Разносикитѣ за публикация, гербъ и др., както 5% за фондъ С. К. П. уч. сж за смѣтка на наемателитѣ.

Председателъ:

Секретаръ: